

Titel: Kapitel XVI.

Citation: "Kapitel XVI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e5717/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kap. XV. Sigtedes Indsættelse og Afsætelse. 59

ham Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Sigten angaaer, og til at udtales sig om de ved Vidneforklaringer eller paa anden Maade imod ham fremkomme Bevisligheder.

§ 153.

Sigtede fremhilles i Retten fri for Baand. Ingen Tvang maa anvendes imod en Sigter, der vægter sig ved at være i det Helse eller paa enkelte Spørgsmaal, eller som hindrer Afsætelsen ved forstilt Afsætning eller paa lignende Maade. Kan saadant Forhold medføre Sagens Forhaling eller vanskeliggøre Forsvaret, har Dommeren gøre ham opmærksom derpaa; se endvidere § 312.

§ 154.

Under Afsætlen skal Dommeren tiltale Sigtede med Ro og Værdighed. Spørgsmælene til ham bor være bestemte, tydelige og saaledes stillede, at det er ham klart, hvad han befrejer eller benægter ved sine Svar, og intet Spørgsmaal maa fremstættes saaledes, at Roget, der er benægtet eller ikke vedgaet, forudsættes som tilstaaet.

Løfter, uregtnig Foregivender eller Trusler maa ikke anvendes. Ej heller maa Høringen forlænges i det Øjemed at fremstasse en Tilstaaelse.

Det er ikke Sigtede tilladt at raabfore sig med en Forsvater angaaende den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte Spørgsmaal.

Rapitel XVI.

Anholdelse.

§ 155.

Naar en Mistænkt, som befinder sig paa fri Fod, er uebleben efter behorig Indsættelse uden oplyst lovligt Forfald, kan Retten beslutte hans Anholdelse. I Politisager kan Anholdelse af denne Grund dog kun finde Sted, naar det i Tilsigelsen eller under Mode for Retten er betydet ham, at han maa mude personlig og i Udeblivelsesstilfælde maa vente at blive anholdt.

§ 156.

Uden foregaende Andaldele kan Retten beslutte en Mistanke Anholdelse,

1) naar den Paagelbende er en Person, der strejfer om uden Midler til lovligt Underhold, eller som ikke har Bolig eller dog varigere Opholdssted i Riget, eller er en Ubeskæftiget, om hvis Navn og Opholdssted ingen antagelige Oplysninger haves eller kunne fremstafses, og

2) forsaadet Mistanken angaaer et Forhold, som det ifølge Lovens almindelige Regel tilkommer Overanklageren at forfølge, eller nogen af de i denne Lovs § 31 under g, j, k og l eller i Straffelovens § 180 eller i Solov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste P. og 298, 1ste St., nævnte Forbrydelser, naar det, om end Rettingerne for Affigelse af Tængslingstendelse ikke fuldstændig maatte være til Stede, efter Omstændighederne sommes formodent at sikre den Paagelbendes førelige Tilstædtelivelse eller Afsondring fra Samkøm med andre.

§ 157.

Anholdelsesbeslutningen tilsøres Retsbogen strax, eller haafnart ske kan, med en saa nojagtig Betegnelse af den Paagelbende som muligt samt Angivelse af Sigtehens Genstand, i det mindste i Almindelighed, og Grunden til Anholdelsen. Udstrift skal paa Forlangende meddeles den Anholdte inden 24 Timer.

Bed Paagrabelsen eller haafnart det kan ske, skal Beslutningen med tilhørende Begrundelse oplæses eller forevises for den Anholdte.

§ 158.

Er der Grund til at frygte for, at Øjemebet vilde forsvilles ved Ophold for at fremstaffe Reitens forudgaende Beslutning, kan Politiet uden faadan foretage Anholdelse af de i § 156 Nr. 1 betegnede Personer, naar de mistantes for at have begaet en Forbrydelse, der er offentlig Forfolgning undergiven, og af andre Personer, naar de træffes under Udsorelsen af en Forbrydelse og ikke ville affaa fra deres forbryderiske Virken, eller der er bestemte

Grunde til at mistænke dem for nogen af de i § 156 Nr. 2 omtalte Forbrydelser.

Samme Besøjelse har enhver anden, naar den Paagældende træffes i Udforelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor.

Finder Oprør eller den i Straffelovens § 103 ommeldte Forbrydelse Sted, eller udøves den i Straffelovens § 87 ommeldte Forbrydelse osen samlet Mængde, eller er Drab eller betydeligere Legemsbeskadigelse paafulgt i Slagsmaal, i hvilket flere have deltaget, og Omstændighederne ikke umuligt udspege den eller de Skyldige, kan Politiet anholde enhver, der træffes i den samlede Mængde eller indvillet i Slagsmaalet, og som ikke straks formaaat at rense sig for Mistanken om strafbar Deltagelse.

§ 159.

Bed en Anholdelsess Ærkefællelse stal der gaas frem med saa megen Staansel mod den Paagældende, som Øjemeden tillader.

Gentante, som kunne bemyttes til Bold eller Undvigelse, funne frøges den Paagærdne, og personlig Ransagning kan finde Sted, naar der er Grund til at formode, at han har saadanne Gentante hos sig.

§ 160.

Ransagning af Hus for at efterjoge den, som stal anholdes, kan foretages, naar der er Grund til at antage, at han holder sig stjalt der, i Andenmands Hus dog kun under Bestigelser, svarende til de i § 143 angivne, medmindre der ejer Huset Bestemmelse tilstedes Enhver Adgang til det.

Saadan Ransagning kan foretages af Politiet uden Rettskendelse:

1) naar en Person efterhæltes, der er truffen i Udforelsen af Forbrydelsen eller paa friske Spor, eller som er undvegen efter at være paagreben;

2) og ellers, naar der er Grund til at antage, at Øjemeden vil forspides, hvis Kendelser stal afventes, og normalig, at en blot Bevogtning af Huset saa lange vil være utilstrækkelig.

Udenfor disse Tilhældte udskræves Rettskendelse, medmindre den Paagældende udtrykkelig frafuder Krav herpaa. I øvrigt finde

ved disse Ransagninger Negleterne i §§ 145—
148 Anwendelse.

§ 161.

Enhver, der anholdes, skal senest inden 24 Timer fra Paagribelsen at regne stilles for Retten, medmindre han forinden loslades. Kloflektet, da Fremstillingen findt Sted, skal antages i Retsbogen. Kan han ikke straf føres for Retten, sørger Politiet for den fornødne midlerstidige Bevogtning paa den muligst temelige Maade. Et Anholdelse overfor en Privat, og den Anholder ikke jævnsom føres for Retten, skal Anholderen notholdelig foranstalte den Anholdte afgiveret til Politiet, som afgiver Anholderen nojagtig Fortslaring om det forefaldne og paalægger ham, hvis det ikke straf loslader den Anholdte, at møde ved Fremstillingen for Retten.

§ 162.

I Retsmødet skal den Anholdte høres om Sigtselsen. For det Tilfælde, at den Anholdte fremstilles for en anden Ret end den, som har taget Beslutning om Anholdelsen, maa der af denne være forsynet, at de fornødne Oplysninger staa til den forsynernes Raadighed, enten ved direkte Tilhendelse eller ved Overlevering med fornodent Paaleg til den Politicembedsmann, som sikret det Overby at overhætte Anholdelsen.

§ 163.

Har Anholdelse fundet Sted for en Handling, for hvilken Fængsling er udelukket, skal den Anholdte sættes paa fri Fod, naar det i §§ 161 og 162 ommeldte Retsmøde er sluttet.

§ 164.

Har Anholdelse fundet Sted for en Handling, for hvilken Fængsling ikke er udelukket, og findes Anholdte ikke at kunne loslades straf, kan Retten enten ved Kendelse beslutte, at han skal fængsles, eller, naar der paa Grund af de foreliggende Oplysningers Utilstrækkelighed eller af anden Grund ikke findes Høje til straf at offige Fængslingskendelse eller Retten følge

§ 168 mangler Besøjelse hertil, beslutte, at han foreløbig skal forblive under Anholdelse. Det samme finder Anwendung, hvor den Baa-gældende er mødt uden foregaaende Anhol-delse.

Beslutningen tilføres Retsbogen under Jagttagelsi af Reglerne i § 157; med Hen-syn til Bevogtningen jagtiges Reglen i § 161.

§ 165.

Seneft inden 3 Gange 24 Timer efter Slutningen af det Retsmøde, hvori den i § 161 omhandlede Fremstilling fandt Sted, skal enten den under Anholdelse Førblenne løslades, eller Kendelse afferges om Fængs-ling eller anden endelig Førholdsregel.

I de nævnte 3 Gange 24 Timer skal der, saa vidt det i dette Tilfælde er muligt, føjes tilvejebragt enhver Oplysning af Be-tydning for Spørgsmålet, om Sigtede bør fængsles. Den skal gives Sigtede Lej-lighed til at angive de Oplysninger, som han i sin Interesse ønsker tilvejebragte.

I Stedet for den i § 164 nævnte Før-holdsregel blive med tilsvarende Begrensning da i §§ 172 ff. nævnte Førholdsregler og navnlig Løsladelse mod Sitterhed, indtil endelig Bestemmelse træffes, at anvende under de der angivne Betingelser og nærmere Bestemmelser.

Kapitel XVII.

Fængsling.

§ 166.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Rejskendelse; en saadan kan først af-figes, efter at den Baagældende er hørt for en Ret angaaende Sigtesens Genstand, med-mindre det forhindres ved hans Ophold i Ublan-det eller Sygdom eller lignende Umåndighed.

§ 167.

Fængsling i Anledning af Mistanke for en Forbrydelse, hvorfor Straffen stønnes at ville blive højere end Bøder eller simpelt Fængsel, kan af Retten besluttes: